

Κάθε χρόνο πεθαίνουν στη Γερμανία περί τους 70.000 ανθρώπους που ζουν μόνοι τους. Ανθρωποι που συχνά διαθέτουν μεγάλες περιουσίες. Αλλά όχι και κληρονόμους. Και τότε, που πάνε τα όποια χρήματα και ακίνητα; Σε μια αρμόδια υπηρεσία, σύμφωνα με σχετικό δημοσίευμα της Deutsche Welle, το οποίο εξηγεί ότι αυτό συμβαίνει αφού το δικαστήριο της περιοχής του εκλιπόντος διαπιστώσει πως δεν υπάρχει ούτε διαθήκη, ούτε κανένας κοντινός ή μακρινός συγγενής που θα μπορούσε να κληρονομήσει. «Κατά κανόνα γινόμαστε αποδέκτες κληρονομιών από ανθρώπους που δεν είχαν κληρονόμους. Κάποιες φορές όμως αποδεχόμαστε κληρονομίες, οι οποίες βαρύνονταν με χρέη και οι κληρονόμοι τις αποποιήθηκαν» βεβαιώνει και ο Τόμας Πέπερχοβε, επικεφαλής της σχετικής υπηρεσίας στην περιοχή Αρνσπεργκ, στη βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία. Ο κ. Πέπερχοβε είναι για την ακρίβεια υποχρεωμένος από τον νόμο να αποδέχεται την κληρονομιά όταν δεν υπάρχουν άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που να κληρονομούν. Στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για ακίνητα, τα οποία το κράτος όμως δεν μπορεί να τα αξιοποιήσει. Και μάλιστα, ο κ. Πέπερχοβε και η ομάδα του έχουν πολύ δουλειά διότι τα τελευταία δέκα χρόνια τα άχρηστα ακίνητα που κληρονομούν έχουν διπλασιαστεί. Μέχρι σήμερα, ο δήμος του Αρνσπεργκ έχει βάλει στα ταμεία του από τις κληρονομίες του είδους πρόσθετα κέρδη ύψους 900.000 ευρώ. Σε πολλές περιπτώσεις, χρειάζονται εκτεταμένες επεμβάσεις στα ακίνητα γιατί μπορεί να υπάρχει κίνδυνος, όπως εάν έχουν σπάσει κάποιοι σωλήνες νερού ή να υπάρχει πάγος το χειμώνα. Συχνά τα περιφράζουν με συρματοπλέγμα για να εμποδίζεται η είσοδος. Κάποιες φορές όμως υπάρχουν ανάμεσά τους και κληρονομίες-διαμάντια. Για παράδειγμα φέτος, η υπηρεσία του κυρίου Πέπερχοβε κληρονόμησε από κάποιον 1,2 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία, παρά τις εκτεταμένες έρευνες δεν βρέθηκε κανένας κληρονόμος. Στην ουσία, το είδος αυτών των κληρονομιών, ολοένα αυξάνεται. Και το κράτος έχει ακόμα ένα πλεονέκτημα. Δεν χρειάζεται να πληρώσει φόρο κληρονομιάς.